

Evangelhia zilei de sâmbătă: Redescoperirea chipului lui Dumnezeu Tatăl

Comentariu la Evangelhia de sâmbătă din a doua săptămână a Postului Mare. „Pe când era încă departe, tatăl l-a văzut, i s-a făcut milă și, alergând, l-a îmbrățișat și l-a sărutat”. Pentru a cunoaște iubirea lui Dumnezeu Tatăl, trebuie să facem loc în inimile noastre Duhului Sfânt. Doar prin El putem spune „Abba, Tată”, recunoscându-ne astfel drept

copiii iubiți ai unui Părinte atât de mare.

Evangelhie (Lc 15,1-3.11-32)

Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de el ca să-l asculte. Fariseii și cărturarii însă murmurau spunând: „Acesta îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei” Atunci le-a spus această parabolă:

„Un om avea doi fii. Cel mai tânăr dintre ei i-a spus tatălui: «Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine». Iar el le-a împărțit averea. Și, nu după multe zile, fiul cel mai tânăr și-a adunat toate și a plecat de acasă într-o țară îndepărtată. Acolo și-a risipit averea într-o viață de desfrâu. După ce a cheltuit toate, a venit o mare foamete în țara aceea, iar el a început să ducă lipsă. Atunci s-a dus și s-a aciuat la unul dintre cetățenii acelei țări care l-a trimis la câmp să păzească porcii. Și ar fi dorit să se

sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea.

Atunci, venindu-și în fire, a spus: «Câți zilieri ai tatălui meu au pâine din belșug, iar eu mor aici de foame! Mă voi ridica, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Ia-mă ca pe un zilier al tău». Într-adevăr, s-a ridicat și a mers la tatăl său.

Pe când era încă departe, tatăl l-a văzut, i s-a făcut milă și, alergând, l-a îmbrățișat și l-a sărutat. Atunci, fiul i-a spus: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău». Însă tatăl a spus către servitorii săi: «Aduceți repede haina cea dintâi și îmbrăcați-l! Dați-i un inel în deget și încălțăminte în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l: să

mâncăm și să ne bucurăm, căci acest fiu al meu era mort și a revenit la viață, era pierdut și a fost găsit». Și au început să sărbătorească.

Însă fiul lui mai mare era la câmp. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci a chemat pe unul dintre servitori și l-a întrebat ce este aceasta. El i-a spus: «Fratele tău a venit, iar tatăl tău, pentru că l-a recăpătat sănătos, a tăiat vițelul cel îngrășat». Dar el s-a mâniat și nu voia să intre.

Însă tatăl său a ieșit și-l ruga stăruitor. El i-a răspuns tatălui său: «Iată, de atâția ani te slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Dar mie nu mi-ai dat niciodată măcar un ied ca să mă distrez cu prietenii mei. Însă, când a venit acest fiu al tău care și-a mâncat averea cu desfrânatele, ai tăiat pentru el vițelul cel îngrășat».

Atunci, el i-a spus: «Fiule, tu ești cu mine totdeauna și toate ale mele sunt ale tale. Dar trebuia să sărbătorim și să ne bucurăm pentru că acest frate al tău era mort și a revenit la viață, era pierdut și a fost găsit!»»

Comentariu la Evanghelie

Evanghelia Sfintei Liturghii de astăzi este unul dintre cele mai cunoscute texte ale Noului Testament. Ne vorbește despre milostivirea Tatălui și, în același timp, despre două tipuri de inimi, două tipuri de fii, care, deși înconjurați de iubirea părintească, nu reușesc să intre cu adevărat în centrul ei. În acest timp de convertire, căci ne aflăm în Postul Mare, această parabolă ne îndeamnă să nu obosim niciodată în a redescoperi chipul Tatălui, chiar dacă ni se pare că Îl cunoaștem deja:

să Îl cunoaștem cu inima (cf. 2 Cor 5,16).

Uimitor este comportamentul fiului risipitor: faptul că se gândește că merită o moștenire și o cere; inconștiența de a căuta doar plăcerea de moment; decăderea sa, ajungând să îngrijească porcii, semn al abandonării credinței sale; motivul întoarcerii sale acasă, dictat nu de iubire, ci de nevoie; și împietrirea inimii sale, care îl face să-și imagineze tatăl în funcție de propriile sale judecăți și temeri. La fel de izbitoare este și atitudinea fratelui mai mare, care, deși rămâne acasă, are o inimă împietrită, incapabilă să înțeleagă iubirea tatălui și lipsită de milă față de fratele său.

Aceste atitudini oglindesc, de fapt, ceea ce poate exista și în inimile noastre. Ne reamintesc cât de necesar este să redescoperim

constant iubirea lui Dumnezeu, un Tată care nu este indiferent la lipsurile noastre. Ne-a chemat să fim fiii Săi, iar această chemare rămâne veșnic valabilă. El ne-a chemat la o viață în libertate, nu în sclavie. Cei doi fii ai parabolei ajung, fiecare în felul său, să trăiască ca niște robi: unul, prizonier al patimilor sale; celălalt, înlănțuit de o obligație percepută greșit. Sfântul Paul ne amintește că „acolo unde este Duhul Domnului, acolo este libertate” (2 Cor 3,17). Nu o libertate ca pretext pentru păcat, ci pentru a ne sluji unii altora în iubire (Gal 5,13).

De la acești doi fii învățăm cât de esențial este să cerem Duhului Sfânt să ne ajute să redescoperim mereu chipul iubitor al Tatălui, în care ne regăsim identitatea de fii ai lui Dumnezeu. De aici izvorăște forța de a ne trăi credința cu bucurie, zi de zi.

Texto: Juan Luis Caballero //
Photo: Miguel Ferreira -
Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-
redescoperirea-chipului-lui-dumnezeu-
tatal/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-redescoperirea-chipului-lui-dumnezeu-tatal/) (07.08.2025)